«Ebu Bekir’e emredin de insanlara namazı kıldırsın.»

Abdullah İbn Ömer -radıyallahu anhuma-'dan rivayet edildiğine göre O, şöyle demiştir: Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’in ağrıları şiddetlendiği zaman ona, namaz için haber verildi. Bunun üzerine Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ebu Bekir’e emredin de insanlara namazı kıldırsın.» buyurdu. Bunun üzerine Âişe -radıyallahu anhâ- şöyle dedi: “Ebu Bekir, yumuşak kalpli bir kimsedir. Kur’ân okuduğu zaman gözyaşlarını tutamaz,” dedi. Allah Rasulü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «O’na emredin, namazı kıldırsın.» buyurdu. Başka bir rivayette ise Âişe -radıyallahu anhâ- şöyle demiştir: “ Dedim ki, muhakkak ki Ebu Bekir, (namaz için) senin makamına geçtiği zaman ağlamasından dolayı insanlara sesini işittiremez.”

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’in ağrıları şiddetlendiğinde insanlara imamlık yapamadı. Ebu Bekir -radıyallahu anh-’a imamlık yapmasını emretti. Ebu Bekir -radıyallahu anh-, Kur’ân okuduğu zaman çokça ağlayan bir kimse idi. Bundan dolayı Âişe -radıyallahu anhâ- (babasının namaz kıldırmaması için) bunu mazeret olarak öne sürdü. Aslında Âişe -radıyallahu anha-’nın mazeret sunmasının sebebi babasının Kur’ân okurken çokça ağlaması değil, insanların onun babası hakkında kötümser davranmaları endişesiydi. Âişe -radıyallahu anhâ-, içinde gizlediği maksadın tersini dışına yansıtmıştı. Müslim’in rivayetinde geldiği üzere ise Âişe -radıyallahu anhâ- şöyle demiştir: “Allah’a yemin olsun ki bu, babamın, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’in makamına geçen ilk kimse olmasından kaynaklı olarak insanların kötümser davranmalarından endişe etmemden başka bir sebeple değildi. Ben babamı bundan iki yahut üç kez geri çevirdim. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Ebu bekir insanlara namazı kıldırsın. Hiç şüphe yok ki sizler, Yusuf -aleyhisselam-’ın zamanındaki kadınlar gibisiniz. Bu sözle kastedilen anlam, sizler içinizdekinin zıddını dışarı yansıtmak hususunda Yusuf -aleyhisselam-’ın zamanındaki kadınlar gibisiniz, demektir. Buradaki hitap şekli çoğul kipi ile yapılmış olsa da bununla kastedilen bir kişidir, o da sadece Âişe -radıyallahu anhâ-’dır. Yusuf -aleyhisselam-’ın zamanındaki kadınlarla kastedilen de Hafız’ın dediği gibi o zamanki Mısır Hükümdarının karısı Zeliha’dır. İki olay arasındaki benzerlik ise Zeliha, kadınları, onlara ikramda bulunmak için davet ettiğini zahiren ortaya koyarken onun asıl isteği, kadınların Yusuf -aleyhisselam-’ın güzelliğine bakmaları ve Yusuf’a olan sevgisi hususunda ona hak vermeleriydi. Âişe -radıyallahu anhâ-’nın, babasını imamlıktan uzaklaştırmasındaki sebep sadece Ebu Bekir’in Kur’ân okuduğu esnada çokça ağlaması sebebi ile cemaate sesini işittirememesi endişesi değil, insanların Ebu Bekir hakkında kötümser olmaları endişesi idi. Âişe, bunu açıkça beyan etmiştir. Rivayetin geldiği bazı yollar da şu şekildedir: “Beni, Ebu Bekir’i imamlıktan döndürmeye sevk eden şey, kalbimin, insanların Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’in makamına geçen kimseden hoşlanmaları hususunda rahat olmaması idi.

